

ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ «ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ»

Από το Τρένο στο Ρουφ, ως το «ΘΕΑΤΡΟ ΧΟΡΝ»

Η Κλεώ Σκουλούδη ανάμεσα στον Δημήτρη Κοτζιά και τον Κώστα Φλωκατούλα, λίγο πριν «εξαφανισθεί» στο τρένο του

σταση στην Άννα Μιχαήλου και τον Βαγγέλη Ρόκκο - συνθέτοντας πιστικά ένα «καβγατζίδικο» ερωτικό ντουέτο.

Η Μιχαήλου αποτινάσσει έμπρακτα τις φήμες κοπιαρίσματος της Πέμης Ζούνη, και ο Ρόκκος μεταπηδάει εύστοχα, από τη μεγαλύτερη «Λάμψη» σε ρόλο νεαρού μπριλάντε.

Ο Δημήτρης Κοτζιάς και ο Κώστας Φλωκατούλας δείχνουν παθιασμένοι για το κορίτσι, αλλά παρά την άκρως επιμελημένη ενδυματολογική φροντίδα της δίκαια πολυβραβευμένη Ντόρας Λελούδα, δεν μοιάζουν ακραιφνείς Εγγλέζοι, σε αντίθεση με τον φαντασμακρικό Ιταλιάνο «ταχυδακτυλουργό» του Μανώλη Σορμαϊνή.

Η πολύχρονη συνεργασία του Γιώργου Τοιδίμη με τον Ευαγγελίτο και το Εθνικό, του έχει δώσει την αυγματοειδή άνεση που χρειάζεται ο Γερμανός «γιατρός». Ο Ανδρέας Μαριανός, ο Βλάσης Ζώτης και η Άννη Δημάδη διεκπεραιώσαν ευνοειδήτα, ό,τι τους ζητήθηκε. Θα σταθώ ιδιαίτερα στην Μπέτυ Νικολέση και τη Μαρία Τοιμά, γιατί η πρώτη σαν «άπιστη» σύζυγος, και η δεύτερη σαν «πιστή» καλόγρια πείθουν για όσα πρέπει να κρύβουν στους αντίστοιχους ρόλους τους.

Υποβλητικά ηχοχρωματική η μουσική του Μηνά Αλεξιάδη, ατμοσφαιρικά λειτουργικοί οι φωτισμοί της Μαρίας Μουσικού και δημιουργικά εφευρετική από τη Λέα Κούση η σκηνογραφική διαμόρφωση του μικρο-

του και η γεμάτη νεύρο σκηνοθεσία του, πουροβολεί «Εξ επαφής» τον ανιπονημάστο θεατή. Το αν προσωπικά δεν με «βρήκαν» τα σκάγια του, είναι γιατί υποτιμασμένα δεν πιστεύω όπως εκείνος, ότι ο Μάρμπερ είναι Τσέχοφ, αλλά ότι ο Τσέχοφ θα εγκαινιάζε αξιοκρατικότερα ένα τόσο τέλει - αρχιτεκτονικά - χώρο, όπως το «Θέατρο Δημήτρης Χορν».

«Η Κυρία Εξαφανίζεται»

ΘΕΑΤΡΟ ΤΡΕΝΟΥ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

Η Τατιάνα Λύγαρη με εντυπωσίασε θεατρικά και στον «Τελευταίο Φλογερό Εραστή» με τον Πιατά, και στα «Άγρια Παιχνίδια» με τη Ριάλδη, πολύ πριν δηλαδή από την αξιοπρεπή τωρινή της καθημερινή τηλεοπτική σειρά. Στην «Αμαξοστοιχία - Θέατρο» που με τόσο κόπο και μερικά έστησε προ διετίας στο Ρουφ, πρώτα με τη «Λαχτάρα για κέρασια» σαν πρωταγωνίστρια, και τώρα στο «Η Κυρία Εξαφανίζεται» σαν Σκηνοθέτης, η Λύγαρη πραγματοποιεί έναν Αθλο.

Πώς να χαρακτηρίσω διαφορετικά τη μετατροπή ενός κινηματογραφικού σεναρίου του Χίτσκοκ, που βασίστηκε στο μυθιστόρημα της Εθελ Γουάιτ (1884-1944) και που ο Ερρίκος Μπελιές με την εικονοπλαστική του μετάφραση, χώρεσε σε μια σκηνή 8 τετραγωνικών!! Το γεγονός ότι η Τατιάνα Λύγαρη που δεν παίζει η ίδια, κίνησε με ευρηματική σκηνοθεσία 12 ηθοποιούς και έναν ακορντεονίστα σε απόσταση «επαφής» από τους θεατές, είναι μια πρωτόγνωρη «πρόταση» για τη θεατρική σας έξοδο.

Ταυτόχρονα και μια πρόκληση να ανακατευθείτε μέσα στο ετερόκλητο πλήθος των επιβατών εποχής λίγο πριν από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όπου αθώες γκουβερνάντες είναι διαφορετικές από ό,τι φαίνονται, συζυγικά ζευγάρια κρύβουν ιδιότυπα μυστικά, ανεπλήρητοι γιατροί «συνεργάζονται» ένοχα με εκδικητικούς «ταχυδακτυλουργούς» και λακωνικά «γκαρσονίνα» με μουγκές «καλόγριες»!!

Στη σιδηροδρομική αυτή «περιπέτεια»

που περιλαμβάνει και το ξεκίνημα μιας νεανιακής ρομαντικής σχέσης, καλείσθε να ανακαλύψετε ντετεκτιβικά πώς και γιατί μια καλοκάγαθη μεσόκοπη κυρία «εξαφανίζεται» από το τρένο.

Μέχρι το τέλος του ταξιδιού σας, που η Λύγαρη επινοητικά δεν διακόπτει με διασπαστικό στην αγωνιώδη του ίντριγκα διάλειμμα, ΕΣΕΙΣ θα ανιχνεύσετε από το βαγόνι σας ποιος είναι θύμα και ποιος θύτης, ξαναφέροντας στο μυαλό σας τις ιστορίες

τρόμου μέσα σε τρένα, που γράφηκαν μαεστρικά από την Αγκάθα Κρίστα, τον Ζωρζ Σιμενόν, και τους Μπουαλώ - Ναρσεζιάκ. Η γλυκύτατη Κλεώ Σκουλούδη, που πιστεύω να «εξαφανίσθηκε» ηθελμημένα από τόσες αθηναϊκές Σκηνές, επανεμφανίζεται στον ρόλο της «Μις Φρόν», που δόξασε τη Μέι Γουίτι και την Αντζελα Λάνομπουρι, και ιεραρχικά κερδίζει τις εντυπώσεις.

Η κοσμική «Λίρις» και ο μουσικολόγος «Γκάμπερν» βρίσκουν τη νεανική τους υπό-

κοπητικό χώρο των 8 τετραγωνικών.

Συμπέρασμα: Αξίζει να ταξιδέψετε ως τις ράγες του Τρένου του Ρουφ, όχι μόνο για την πρωτόγνωρη εμπειρία μιας εντελώς ασυνήθιστης παράστασης, αλλά για να ανταμείψετε την ακαταλόγητη υπευθυνότητα της Τατιάνας Λύγαρη.

Αλληλογραφία: **Κε Ψωμάδη, Πράγματι, φέτος ο Κώστας Βουτσάς για δεύτερη φορά παίζει δική μου κωμωδία, αφού η πρώτη ήταν το 1987, όχι όμως πάλι στο «Θέατρο Αλίκη», όπως μου γράφετε, αλλά στο «Θέατρο Γκλόρια».**

Για να ανακαλύψετε αν η Μαρία Τσιμά είναι «καλόγρια» και ο Γιώργος Τσιδήμης «γιατρός», πρέπει να μπειτε στο γεμάτο σπρόπτα και εκπλήξεις τρένο τους